

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5688/2018
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Предузећа „Суперлаб“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Ђорђе Мара адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Радмило Стојић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4865/16 од 23.05.2018. године, у седници већа одржаној 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4865/16 од 23.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 52177/10 од 22.05.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете исплати износ од 978.888,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2006. године, износ од 2.160.199,21 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2007. године па до исплате и износ од 970.547,15 динара са законском затезном каматом почев од 01.04.2007. године па до исплате, а ставом другим изреке је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 243.425,00 динара. Решењем од 11.04.2016. године одбијен је захтев за исправку првостепене пресуде у делу који се односи на трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 4865/16 од 23.05.2018. године, ставом првим изреке одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду. Ставом другим изреке је одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио решење од 11.04.2016. године, а ставом трећим изреке је обавезао тужиоца да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 24.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 401. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11) у вези члана 23. став 3.

Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама тог закона („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба у овом поступку поднета је 12.05.2006. године са захтевом на накнаду штете у износу од 2.510.000,00 динара. Тужилац је поднеском од 04.06.2012. године, у складу са налазом и мишљењем судског вештака, преиначио тужбу повећањем тужбеног захтева који му је правноснажном пресудом одбијен.

Имајући у виду да је побијена другостепена пресуда донета 23.05.2018. године, након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП, а да вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (04.06.2012. године) то ревизија тужиоца није дозвољена, па је одлучено као у изреци на основу одредбе члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић